Nr. 10. W Kolbuszowej, dnia 22. listopada 1913. Rocznik I.

POWIATOWY
Dziennik Urzędowy

C. K. STAROSTWA, C. K. RADY SZKOLNEJ OKRĘGOWEJ i WYDZIAŁU RADY POWIATOWEJ w KOLBUSZOWEJ.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY raz lub dwa razy każdego miesiąca.

PRENUMERATĘ Kor 5 rocznie należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Kolbuszowej

L. 43.011/4. W Kolbuszowej dnia 21 listopada 1913

Okólnik

DO WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

Polecam Zwierzchności gminnej, aby mi przedłożyła w nieprzekraczalnym terminie do 20-go grudnia 1913 r. wykaz wszystkich znajdujących się w gminie studzien na formularzach rubrykowanych.

W pierwszej rubryce należy podać ilość studzien z cembrzyną drewnianą, w drugiej ilość wszystkich studzien z cembrzyną betonową (pochodzących z lat dawniejszych, oraz świeżo w tym roku wykonanych), w trzeciej ogólną ilość studzien z wiadrami stale przymocowanemi do żórawia lub na kołach, jako też studzien na pompę.

C. k. Starosta
Dr. Mátyás wr.

L. 41.209/1. W Kolbuszowej dnia 21. listopada 1913.

I. Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie kolbuszowskim.

Ostatnimi czasy zdarzało się, że niewyśledzeni dotychczas sprawcy łączyli ze sobą druty na głównych liniach telegraficznych.

Ponieważ takie łączenie przewodów przerywa normalny ruch telefoniczny, polecam Zwierzchnościom gm. w podobnych wypadkach wystąpić z całą energią tak, aby winnych schwytano i dostawiono do właściwego c. k. Sądu celem ukarania.

II. Wszystkim c. k. Komendom posterunków Żandarmeryi w powiecie kolbuszowskim udzielam do wiadomości z poleceniem pilnego czuwania.

C. k. Starosta:
Dr. Mátyás w. r.

L. 31.178/6. W Kolbuszowej, dnia 21. listopada 1913.

Handel dziewczętami.

I. Okólnik

DO WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

Doszło do wiadomości Ministerstwa spraw wewnętrznych, że w ostatnich latach przybiera coraz większe rozmiary wychodźtwo pozbawionych rodziny kobiet do Egiptu.—Według poczynionych doświadczeń wiele z tych kobiet, które przybywają do Egiptu w poszukiwaniu pracy i zarobku i po większej części już z widokami na pewne oznaczone, ofiarowane im posady, pada ofiarą zgubnych machinacyi handlarzy dziewczętami, skłania się je na drogę nierządu i doprowadza do ruiny fizycznej i moralnej.

Przyczyna tego polega w istocie rzeczy w tem, że te kobiety i dziewczęta przybywają do Egiptu albo bez pewnych widoków na zajęcie albo też dają się uwieść oszukańczym zwodzeniom i przyjmują posady, które w rzeczywistości wcale nie istnieją i są tylko pokrywką handlu dziewczętami i tego rodzaju karygodnych przedsiębiorstw. Ze względu na powyższe okoliczności wzywam Zwierzchności gminne wskutek polecenia Pana Ministra spraw wewnętrznych i Prezydyum c. k. Namiestnictwa, aby rozciągnęły jak najpilniejszy dozór nad wychodźtwem kobiet i dziewcząt na Wschód i przez odpowiednie ogłoszenia jak najenergiczniej działały w tym kierunku, aby ludność była dokładnie pouczona o niebezpieczeństwach, jakie pociąga za sobą wychodźtwo kobiet i dziewcząt na wschód i przyjmowania tamże posad bez wiarygodnych informacyi.

Zapomocą takich pouczeń należy w szczególności działać w tym kierunku, aby interesowane osoby i prawni ich zastępcy zasięgali w kompetentnem miejscu przedewszystkiem przez istniejącą przy wiedeńskiej Dyrekcyi policyi centralę dla zwalczania handlu dziewczętami za pośrednictwem tutejszego c. k. Starostwa infor-

nacyi o każdej posadzie, którą kobiecie lub dziewczynie zaofiarowano na wschodzie. Nadto zwracam uwagę i na to, że samotnie podróżujące kobiety i dziewczęta narażają się na takiesame niebezpieczeństwa, jakie wynikają z przyjmowania posad na podstawie niepewnych informacyi, również i przez to, że dopiero w miejscowości, dokąd przybyły, szukają mieszkania za pośrednictwem nieznanych ajentów i stręczycieli posad (Bureau de placement). Tego rodzaju pośrednictwa odbywają się zwykle dla mętnych celów i po większej części stoją w związku z machinacyami handlarzy dziewcząt. Liczne a smutne doświadczenia pouczają, że samotne dziewczęta popadają w ten sposób w najstraszniejszą nędzę i albo zupełnie giną bez wieści albo też dopiero po latach odnajduje się je w rozpaczliwym stanie, zrujnowane duchowo i fizycznie.

Istniejące w Kairze i Aleksandryi biura opieki nad dziewczętami, których delegat znajduje się zawsze przy przybywających do Aleksandryi parowcach i na dworcu kolejowym w Kairze, udzielają samotnie podróżującym kobietom i dziewczętom poparcia czynem i radą. Zwrócenie się do nich zaraz po przybyciu użycza należytej i pewnej opieki i ochrony przed opisanemi niebezpieczeństwami i nie dającemi się powetować szkodami.

Certyfikat należytego ogłoszenia tego okólnika w gminie tamtejszej należy mi przedłożyć do dni 8. pod rygorem wysłania posłańca karnego na koszt Naczelnika gminy.

II. Wszystkim c. k. Komendom posterunków Żandarmeryi w powiecie kolbuszowskim

udzielam do wiadomości z poleceniem pilnego czuwania i donoszenia o wszelkich w powyższym względzie dostrzeżonych faktach.

C. k. Starosta:
Dr. Mátyás w. r.

L. 34.900/6. W Kolbuszowej, dnia 21. listopada 1913.

Stosunki robotnicze w okręgu Sydney w Kanadzie.

Okólnik

DO WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

Według wiadomości otrzymanych przez c. k. Ministerstwo handlu są stosunki zarobkowe i warunki życia obywateli austryackich poszukujących pracy w zakładach przemysłowych w Sydney i sąsiednich miejscowościach Glace-Bay, North Sydney i Sydney Mines o wiele niekorzystniejsze, aniżeli w innych centrach przemysłowych Kanady.

W szczególności jest średnia płaca dzienna zwykłego robotnika (1 dolar 40 cent.) tak niska, że zwłaszcza dla ojca rodziny utrzymanie, a już zgoła robienie oszczędności są wprost niemożliwe. Płaca dzienna zwykłego robotnika wynosi w przeważnej liczbie miejscowości kanadyjskich 1 dolar 75 cent. i więcej, ponieważ zaś w Sydney i okolicy koszta utrzymania są takiesame, jak gdzieindziej, wynika stąd, że położenie robotników tam jest niepomyślniejsze.

System kontraktowania robotników już w ojczyźnie oddaje ich, ponieważ są najczęściej związani zadatkami z odnośnem przedsiębiorstwem, na czas dłuższy w ręce tych przedsiębiorstw i nie pozwala im na zebranie środków na powrót lub dalszą podróż.

Stosunki hygieniczne i aprowizacyjne tam, gdzie robotnicy mieszkają razem w większej liczbie u swych żonatych towarzyszy, są tak prymitywne, jak to zaledwie wyjątkowo może się zdarzyć w ojczyźnie.

Nadto zarówno firma „Dominion Steel Corporation“, jak inne większe przedsiębiorstwa przemysłowe prowincyi Nowa Szkocya są wyraźnie wyjęte z pod ustawy o ubezpieczeniu robotników od wypadków, ponieważ przedsiębiorstwa te mają własne zakłady ubezpieczeń, do których robotnicy płacą wkładki.

Robotnicy tutejsi nie są jednak dostatecznie obeznani z istotą i donioslością ubezpieczeń od wypadków i dlatego ubezpieczają się zazwyczaj tylko na najniższą kwotę miesięczną 25 centów (amerykańskich), otrzymują więc w danym razie odszkodowanie niewystarczające. Do polepszenia niekorzystnej sytuacyi tej niewiele przyczynia się okoliczność, że środki bezpieczeństwa w pracowniach i zakładach są po większej części wystarczające.

O tem zawiadamiam Zwierzchności gminne wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa z dnia 15 września 1913 L. XV. a. 3152. z poleceniem, aby powyższe szczegóły bezzwłocznie podały do powszechnej wiadomości w tamtejszej gminie w sposób dotychczas praktykowany i certyfikat ogłoszenia przedłożyły c. k. Starostwu do dni 7.

C. k. Starosta
Dr. Mátyás wr.

L. 17.810/1913. W Kolbuszowej dnia 21 listopada 1913.

R. Müller: Podręcznik dla władz przy zastosowaniu przepisów policyjno-ogniowych.

Okólnik

DO WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

R. Müller, komendant wiedeńskiej straży ogniowej i autor podręcznika „Zasady przy użyciu rekwizytów pożarnych i wykonywaniu przepisów policyjno-ogniowych“ (Grundlagen für die Anwendung von Feuerschutzvorrichtungen und für die Handhabung feuerpolizeilicher Vorschriften), wniósł do c. k. Ministerstwa robót publicznych podanie, w którem wywodzi, że mimo przychylnego zewsząd przyjęcia jego książki i potrzeby szerzenia wiadomości ogniowo policyjnych między urzędnikami, powołanymi do sprawowania odnośnych agend, książka ta nie znalazła w Austryi oczekiwanego rozpowszechnienia i prosi zarazem o wydanie zarządzenia, aby miarodajne czynniki poparły rozpowszechnienie tego dzieła

służącego wyłącznie celom ogólno-użytecznym.

Wskutek reskryptów c. k. Ministerstwa robót publiczoych i c. k. Namiestnictwa zwracam uwagę Zwierzchności gminnych na pojawienie się tego dzieła z wezwaniem, by zakupienie jego zaleciły Kierownictwom straży ogniowych.

C. k. Starosta
Dr. Mátyás wr.

Odpis okólnika c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 26 marca 1913. L. 29524.

Celem uregulowania spłaty dodatków gminnych płatnych już podatków i innych opłat skarbowych lub funduszowych, które gminie przypisano w Urzędzie podatkowym lub przekazano mu do egzekucyi, zarządza krajowa Dyrekcya skarbu, co następuje:

Przy obrachunku za marzec 1913. nie wolno zarządzać żadnych strącań z dodatków gminnych, których nie uzasadnia rozporządzenie z dnia 28 listopada 1910. L. 75.325. N. 28. dod. do dzien. rozp. Min. sk. z roku 1910.

W tym celu, aby urzędy podatkowe były uprawione począwszy od obrachunku za kwiecień 1913. zarządzać także inne potrącenia z tych dodatków—a mianowicie na spłatę płatnych już u gminy podatków i innych opłat skarbowych albo funduszowych należy postępować w sposób następujący:

Najdalej do dnia 10. każdego miesiąca należy stwierdzić, czy u gminy nie jest płatną jakaś należytość powyższego rodzaju, a więc taka, której nie należy potrącić już na podstawie powołanego dopiero rozporządzenia. Jeżeli Urząd podatkowy stwierdzi, że ma do pokrycia taką należytość, ma wystosować do Zw. gminnej (choćby nawet ta należytość nie była zdolna jeszcze do egzekucyi) „przypomnienie“, w którem ma zawiadomić o płatności odnośnej należytości, określając dokładnie jej tytuł (np. podatek gruntowy za I. kw. 1913., należytość ekwiwalentowa za I. kw. 1913, należytość poz. wym. z r. lub tp.), podając jej kwotę, tudzież ją wezwać, aby do dni 10. oświadczyła, czy zgadza się na pokrycie jej z dodatków gminnych. Zarazem należy w tych wezwaniach wyraźnie zeznaczać, że brak odpowiedzi w zakreślonym terminie będzie uważany za milczącą zgodę, tudzież że w razie odmowy zostanie bezwłocznie wdrożona egzekucya, połączona dla gminy ze znacznymi kosztami.

Pisma te, za które nie należy liczyć żadnych należytości egzekucyjnych, mają Urzędy podatkowe wygotowywać na podstawie referatów, wysyłać ewentualnie pocztą tak wcześnie, aby najdalej do dnia 15. dotyczącego miesiąca mogły być doręczone Zw. gminnym za pomocą dowodów doręczenia, które należy do swych referatów przytwierdzać, a to w tym celu, aby z końcem miesiąca Urzędy podatkowe wiedziały, czy przy obrachunku dodatków autonomicznych mogą potrącić z dodatków gminnych kwotę Zwierzchności gminnej oznajmioną. Tylko kwoty oznajmione Zw. gminnym za pomocą takich pism, na które nadejdą pisma wyrażające zgodę, albo też co do których zgoda wynikać będzie z braku odpowiedzi na pismo wczas doręczone, mogą Urzędy podatkowe potrącać z dodatków gminnych za miesiąc, w którym korespondencyę przeprowadzono albo też, o ileby wpływ dodatków nie wystarczał, lub Zw. gminna wyraźnie tego żądała, także w miesiącach następnych na pokrycie wykazanych Zwierzchności gminnej w powyższych pismach należytości. Jeżeli natomiast odpowiedź Zw. gminnej będzie odmowna, mają Urzędy podatkowe natychmiast doręczyć karty upominające, przypisywać na ich podstawie należytości egzekucyjne i co rychlej przystępywać do egzekucyi według wskazówek zawartych w rozporządzeniu z dnia 28 listopada 1910. L. 75325 (dod. do dzien. rozp. N. 28. z r. 1910).

Odpis pisma c. k. Galicyjskiej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 26. marca 1913. L. 29524., wystosowanego do Wydziału kraj. we Lwowie.

Zwracając załącznik pisma z dnia 18 lutego 1913. L. 25348., oznajmia krajowa Dyrekcya skarbu w poruszonej przez Wydział powiatowy w Tarnopolu sprawie spłat podatków i innych opłat skarbowych lub funduszów z dodatków gminnych, co następuje:

Dopóki Zw. gminne pobierały swe dodatki bezpośrednio w Urzędach podatkowych, miały Urzędy podatkowe sposobność przedstawiać ustnie, że od gmin przypadają do spłaty podatki lub inne opłaty skarbowe albo też funduszowe. Naczelnicy gmin lub ich zastępcy zgłaszający się po odbiór dodatków godzili się zazwyczaj na pokrycie tych należytości z dodatków gminnych, uznając ten sposób uiszczenia należytości płatnych w Urzędzie podatkowym także dla gospodarki gminnej za mniej uciążliwy (ponowna podróż do Urzędu podatkowego) a wskutek tego tylko w stosunkowo bardzo nielicznych wypadkach potrzeba było ściągać zaległości od gmin w drodze przymusowej, względnie w sposób nader uciążliwy nie tylko dla administracyi skarbowej, lecz niewątpliwie także dla administracyi autonomicznej, wskazany tut. rozporządzeniem z dnia 28 listopada 1910. L. 75325., udzielonem do wiadomości Wydziału krajowego pismem z tej samej daty odnośnie do tamt. pisma z 8 lipca 1910. L. 79768. Gdy począwszy od r. b administracya skarbowa wypłacała dodatki autonomiczne, a zatem i gminne za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności a Naczelnicy gmin nie zjawiają się w urzędach podatkowych po odbiór dodatków, odpadł ten praktyczny sposób uiszczenia zaległości gminnych.

Mimo to niektóre Urzędy podatkowe przeoczając, że czynią to bez zgody Zwierzchności gminnych, potrąciły z zebranych dodatków gminnych pewne kwoty na pokrycie zaległych u gmin opłat. Dołączonym w odpisie równoczesnym okólnikiem (opuszczono ustępy technicznej natury) zarządza krajowa Dyrekcya skarbu, aby takie nieprawidłowości począwszy od b m. nie powtarzały się, a zarazem wprowadza postępowanie, które nie pozbawi gmin dotychczas praktykowanego dla nich jak najmniej uciążliwego sposobu spłacania opłat, a ad-

ministracyę skarbową ochroni przed uciążliwemi egzekucyami i postępowaniem unormowanem wyżej powołanem tutejszem rozporządzeniem.

Krajowa Dyrekcya skarbu sądzi, że Wydział krajowy uznając wyłuszczone względy nie podniesie żadnych zarzutów przeciw temu postępowaniu, a zarazem nadmienia, że w tym celu, aby administracya autonomiczna miała wszelkie podstawy do kontrolowania gospodarki gminnej, zarządza równocześnie, aby Urzędy podatkowe na spłaty strącone z dodatków gminnych na podstawie dołączonego okólnika wygotowywały kwity kasowe, zamieszczając na nich kolorowym atramentem uwagę, iż „spłatę potrącił Urząd podatkowy z dodatków gminnych zebranych w miesiącu, względnie w miesiącach .... roku 191 .... ", tudzież by kwity te z Urzędu przesyłały Zw. gminnym.

O dołączonym okólniku i o powyższem zarządzeniu co do kwitów zechce Wydział krajowy zawiadomić Wydziały powiatowe i wezwać je przy tej sposobności, aby przy badaniu budżetów w gminnych stwierdzały, czy Zw. gminne przygotowały pokrycie dla wszystkich podatków i innych opłat skarbowych lub funduszowych płatnych w roku, którego budżet dotyczy.

Podpis nieczytelny.

L. 1.106. W Kolbuszowej, dnia 21. listopada 1913.

WSZYSTKIM ZWIERZCHNOŚCIOM GMINNYM w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM

udziela się do wiadomości i zastosowania się.

Z Wydziału powiatowego

Sekretarz W. Prezes
Serednicki wr. **Ks. Królikowski** wr.

L. 43.273/6. W Kolbuszowej dnia 21 listopada 1913

Okólnik

DO WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

Komitet c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego wydaje na przyszły rok pięknie ilustrowany "Kalendarz rolniczy."

Wydawnictwo to o 400 stronach druku będzie zawierało obok bogatej treści gospodarczo rolniczej i informacyjnej także dział literacko społeczny.

Kalendarz ten będzie jedynym w swoim rodzaju przewodnikiem i podręcznikiem gospodarskim.

Popierając gorąco wydawnictwo tego kalendarza, który stać się może wprost niezbędnym zarówno we dworze, jak i pod strzechą włościańską, nadmieniam, że w razie większych zamówień 1. egzemplarz tego kalendarza kosztowałby zamiast 1 K tylko 60 hl.

O tem należy natychmiast zawiadomić mieszkańców tamtejszej gminy i przedłożyć mi do 8 dni wykaz tych osób, które mają chęć zakupna tego kalendarza, poczem sprowadziłbym odpowiednią ilość kalendarzy.

C. k. Starosta:
Dr. **Mátyás** w. r.

L. 41.085/6. W Kolbuszowej dnia 22 listopada 1913.

Uwolnienie od należytości stemplowych w myśl §. 86. u. w.

Okólnik

DO WSZYSTKICH ZWIERZCHNOŚCI GMINNYCH w POWIECIE KOLBUSZOWSKIM.

Wskutek rozporządzenia c. k. Namiestnictwa przypominam Zw. gminnym postanowienia §. 86 u. w. o wolności stemplowej próśb i załączników w sprawach wojskowych, zwłaszcza w sprawach o udzielenie pozwolenia na zawarcie małżeństwa przed wyściem z klas wieku popisowego i o przyznanie ulg z §§. 29. 30. 31. i 32. ustawy wojskowej.

Powyższe postanowienia należy natychmiast w sposób dotychczas praktykowany i za pomocą plakatów obwieszczenia ogłosić w gminach i certyfikat ogłoszenia przedłożyć c. k. Starostwu do dni 7-miu.

Nadmieniam, że powyższe postanowienia przypominam równocześnie wszystkim Urzędom parafialnym i Prowadzącym metryki izraelickie.

C. k. Starosta
Dr. Mátyás wr.

L. 38.310/6. W Kolbuszowej dnia 22. listopada 1913.

Tępienie myszy polnych.

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie kolbuszowskim.

Według otrzymanych wiadomości w licznych okolicach kraju pojawiły się myszy polne w takiej ilości, że szkody w plonach przez nie wyrządzone zaczynają przybierać charakter klęski.

Aby zapobiedz dalszemu rozszerzaniu się tej klęski, zachodzi konieczna potrzeba bezzwłocznego przystąpienia do tępienia tego szkodnika.

Zwracając uwagę Zw. gminnych (Przeł. ob. dw.) na przepisy ustawy z dnia 24 października 1907 Dz. u. kr. Nr. 137 z r. 1912 i rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 4 grudnia 1912 L. XVI. a. 2064/31. Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1913. w sprawie tępienia myszy polnych, polecam Zwierzchnościom gminnym (Przełożeństwom obszarów dworskich), aby niezawodnie do 3. dni doniosły c. k. Starostwu, czy i w jakich rozmiarach pojawiły się tam myszy polne.

Ewentualnie należy podać w przybliżeniu w hektarach obszar, na którym pojawiły się myszy polne, oraz granice tego obszaru.

C. k. Starosta:
Dr. Mátyás wr.